

Der mangler en plan for landsbyerne

Ghettoerne har en plan, men der mangler en plan for landsbyerne. Landbyudvalget har lavet forslaget, så send flere penge.

Af direktør Laila Kildesgaard, KL

Når vi taler om ghettoer, henviser vi oftest til almene boligbyggerier i byerne. Men der bør være en reel frygt for, at ghettoområder kan opstå i mange landsbyer rundt om i landet. Tal for aldersgennemsnit, uddannelse og indkomst er tydelige indikatorer, som får alarmklokkerne til at ringe. Den 9. april 2018 afleverede Udvalget for levedygtige landsbyer sine anbefalinger til erhvervsministeren. Med den rapport i hånden burde regeringen udarbejde den næste ghettoplan med en målsætning om, at der ikke skal være faldefærdige tomme huse og spøgelsesagtige landsbyer i Danmark i år 2030. For rapporten viser, at der er steder i Danmark, som er i risiko for at blive koblet af.

Send flere penge

Rapporten gør det muligt at sætte sig ned og analysere en landsby og se, hvorvidt den er på vej imod en tilstand, der kalder på en rekonstruktion: Hvor stor en andel af husene er tomme det meste af året? Hvordan er det gået med prisudviklingen på ejendommene i landsbyen og liggetiden hos ejendomsmægleren? Hvordan ser befolkningsudviklingen og aldersfordelingen ud. Er ildsjælene væk? Er

der ingen fælles facebookgruppe, der skaber gejst og sammenhængskraft? Måske er taget fløjet af den bygning, der engang udgjorde det fysiske samlingssted; stoppestedet, kroen eller fodboldbanen. Så er det på tide, at kommune og stat træder til med en plan sammen med de tilbageværende beboere og lodsejere.

Udvalget har foreslået, at der afsættes flere midler i en pulje til landsbyfornyelsen, så der frem til 2030 årligt er 330 mio. kr. Pengene bør gå til opkøb, nedrivning af huse og medfinansiering af initiativer, der inddrager jordkøb og salg. Det skal ske i samarbejde mellem kommunen og de lodsejere, der på sigt vil få glæde af, at ejendomsværdierne ikke styrtdykker.

Mellem gode viljer og handling

I KL kan vi se, at forslaget fra landsbyudvalget vil spille godt sammen med en række af de initiativer, som er undervejs i Miljø- og Fødevareministeriets regi med støtte fra EU. Etablering af store vådområder og initiativer om skovrejsning er oplagte at kombinere med en rekonstruktion af en landsby. Måske nedlæggelse af en landsby. Et andet initiativ som Klyngelandsbyer i regi af Realdania

Laila Kildesgaard,
direktør, KL

og DGI arbejder også med begrebet jordfordeling og vil spille godt sammen med udvalgets forslag. Risikoen for, at der slet ikke sker noget, ligger imidlertid i, at de gode viljer hver for sig ikke er nok. Sdr. Rubjerg langs Løkkenvej i Nordjylland er et godt eksempel på en vejkantsby, hvor der er lavet en udviklingsplan. Men det er svært at aftale jordfordeling og få vendt byen væk fra vejen og få udviklet byggegrunde med attraktive placeringer og finansiere boligbyggeri, der passer til vor tids familiemønstre. Det er grundejerne, der har ansvaret for parcellerne, men vi undgår ikke et engagement fra det offentlige på niveau med ghettoplanen, hvis det skal lykkes at undgå forslumring visse steder på landet.